

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4T/53/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121010832
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Korbeľová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2023:6121010832.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Samosudca Okresného súdu Banská Bystrica JUDr. Eva Korbeľová, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 18. 12. 2023 v Banskej Bystrici, takto

rozhodol:

A. B. C. D. E. F. G. , nar. XX. XX. XXXX v F., trvale bytom F. H. X, I. I.,

sa podľa § 285 písm. a) Tr. por. o s l o b o d z u j e spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Banská Bystrica sp. zn. 3 Pv 204/20/6601-61 zo dňa 18. 11. 2021, doručenej tunajšiemu súdu dňa 19. 11. 2021, pre prečin porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že v pozícii prezidenta Slovenského zväzu Biatlonu, so sídlom Partizánska cestá č. 71, Banská Bystrica, IČO: 35 656 743 počas svojho funkčného obdobia od 25.10.2015 - 9.11.2019 majúc vedomosť o svojich právach a povinnostiach ako aj o výške svojej mesačnej odmeny vo výške 1.200 Eur v zmysle pracovnej zmluvy a Stanov Slovenského zväzu biatlonu aj napriek tomu pravdepodobne za pomoci svojej manželky - účtovníčky vystupujúcej ako živnostník Jana Fusková - ArtEco, IČO: 52 157 997 so sídlom Karpatská 6, došlo k úprave a manipulácii jeho evidencie mzdy, kde v systéme mzdového programu KROSS-OLYMP manuálne pozmenili parameter pre výpočet náhrad za sviatky a dovolenky z hodnoty 5,7995 Eur/hodinu na hodnotu 20,5240 Eur/hodinu, následkom čoho sa bez právneho titulu obohatil v náhradách mzdy za dovolenku v mesiaci júl 2019 o sumu 117,80 Eur v mesiaci august 2019 o sumu 117,80 Eur, v náhradách mzdy za sviatky v mesiaci júl o sumu 471,18 Eur, v mesiaci august 2019 o sumu 1.413,55 Eur, v mesiaci september 2019 o sumu 117,80 Eur, a taktiež si bez právneho titulu vykázal ostatnú náhradu mzdy v mesiaci apríl 2019 vo výške 140 Eur, v mesiaci máj 2019 vo výške 700 Eur, v mesiaci jún 2019 vo výške 1.080 Eur, čím takto porušil povinnosť vyplývajúcu mu z pracovnej zmluvy čl. 131 opatrovať a spravovať cudzí majetok v zmysle § 81 písm. e) a § 178 Zákonníka práce, Stanovy Slovenského zväzu biatlonu, kde s prihliadnutím na zachovanie iba minimálnej miery odbornej starostlivosti a kontroly mal a mohol vedieť, že uvedené mzdové náhrady nemohol nikdy dosiahnuť, no napriek tomu z účtu Slovenského zväzu biatlonu, ku ktorému mal len on ako štatutár dispozičné právo dal tieto náhrady na svoj osobný účet E. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX preplatiť a takto v rozpore s oprávnenými záujmami zamestnávateľa, spôsobil svojím konaním Slovenskému zväzu biatlonu, so sídlom Partizánska cesta č. 71, Banská Bystrica, IČO: 35656743 škodu spolu v rozsahu 4.158,13 Eur, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. por. sa poškodený Slovenský zväz biatlonu, so sídlom Partizánska cesta č. 71, Banská Bystrica, IČO: 35656743, so svojim nárokom na náhradu škody o d k a z u j e na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 19. 11. 2021 bola tunajšiemu súdu doručená obžaloba prokurátora Okresnej prokuratúry v Banskej Bystrici sp. zn. 3 Pv 204/20/6601- 61 zo dňa 18. 11. 2021, na A. B. C. pre prečin porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Uvedenou obžalobou bolo teda obžalovanému A. B. C. kladené za vinu, že v pozícii prezidenta Slovenského zväzu Biatlonu, so sídlom Partizánska cestá č. 71, Banská Bystrica, IČO: 35 656 743 počas svojho funkčného obdobia od 25.10.2015 - 9.11.2019 majúc vedomosť o svojich právach a povinnostiach ako aj o výške svojej mesačnej odmeny vo výške 1.200 Eur v zmysle pracovnej zmluvy a Stanov Slovenského zväzu biatlonu aj napriek tomu pravdepodobne za pomoci svojej manželky - účtovníčky vystupujúcej ako živnostník Jana Fusková - ArtEco, IČO: 52 157 997 so sídlom Karpatská 6, došlo k úprave a manipulácii jeho evidencie mzdy, kde v systéme mzdového programu KROSS-OLYMP manuálne pozmenili parameter pre výpočet náhrad za sviatky a dovolenky z hodnoty 5,7995 Eur/hodinu na hodnotu 20,5240 Eur/hodinu, následkom čoho sa bez právneho titulu obohatil v náhradách mzdy za dovolenku v mesiaci júl 2019 o sumu 117,80 Eur v mesiaci august 2019 o sumu 117,80 Eur, v náhradách mzdy za sviatok v mesiaci júl o sumu 471,18 Eur, v mesiaci august 2019 o sumu 1.413,55 Eur, v mesiaci september 2019 o sumu 117,80 Eur, ďalej v mesiaci november 2018 si neoprávnene priznal odmenu vo výške 150 Eur v rozpore s platobnými podmienkami dohodnutými v pracovnej zmluve, a taktiež si bez právneho titulu vykázal ostatnú náhradu mzdy v mesiaci apríl 2019 vo výške 140 Eur, v mesiaci máj 2019 vo výške 700 Eur, v mesiaci jún 2019 vo výške 1.080 Eur, čím takto porušil povinnosť vyplývajúcu mu z pracovnej zmluvy čl. 131 opatrovať a spravovať cudzí majetok v zmysle § 81 písm. e) a § 178 Zákonníka práce, Stanovy Slovenského zväzu biatlonu, kde s prihliadnutím na zachovanie iba minimálnej miery odbornej starostlivosti a kontroly mal a mohol vedieť, že uvedené mzdové náhrady nemohol nikdy dosiahnuť, no napriek tomu z účtu Slovenského zväzu biatlonu, ku ktorému mal len on ako štatutár dispozičné právo dal tieto náhrady na svoj osobný účet E. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX preplatiť a takto v rozpore s oprávnenými záujmami zamestnávateľa, spôsobil svojím konaním Slovenskému zväzu biatlonu, so sídlom Partizánska cesta č. 71, Banská Bystrica, IČO: 35656743 škodu spolu v rozsahu 4.158,13 Eur.

Obžalovaný A. B. C. potvrdil, že v čase údajného skutku bol prezidentom Slovenského zväzu Biatlonu, pričom celé trestné konanie vedené proti nemu považoval za nezákonné a nedôvodné, majúc za to, že nebola naplnená skutková podstata trestného činu jemu kladeného obžalobou za vinu, nakoľko nebola spôsobená žiadna škoda tým, že by on porušil nejakú povinnosť, ktorá mu bola uložená všeobecným právnym predpisom, rozhodnutím súdu alebo zmluvou opatrovať alebo spravovať majetok. Podľa neho postupoval v zmysle interných postupov, keď uhradil výplaty zamestnancom a to na základe podkladov, ktoré mu boli predložené na úhradu. Zdôraznil, že z Organizačného poriadku Slovenského zväzu biatlonu, ktorý je len interný predpis a nejedná sa o všeobecne záväzný právny predpis, pre neho vyplývala aj úloha rozhodovať o nákupoch materiálu a finančných úhradách, na základe čoho on rozhodoval, čo sa nakúpi a čo sa uhradí a práve vyplácať mzdy zamestnancom bolo jeho úlohou. Ak by k úhradám mzdy nedošlo, tak by sa vystavil trestnému stíhaniu za trestný čin neuhradenia mzdy a odstúpeného. Jeho povinnosťou nebola kontrola správnosti výšky úhrady a toto ani nemohol urobiť, keďže nie je účtovník. Tiež považoval za nepravdivé tvrdenie obžaloby o tom, že len on ako štatutár, mal dispozičné právo k účtu, nakoľko toto mala aj p. J. A..

Výpoveď svedka K. L. M. považoval za zaujatú, čo vyplynulo aj z toho, že tento dal vykonať kontrolu len jeho výplatných pásov s cieľom uškodiť mu a diskreditovať ho. Poprel, že by bola komplet vymazaná mzdová agenda, ktorú v tom čase vykonávala jeho manželka Jana Fusková – ArtEco v mieste svojho podnikania, v programe KROSS-OLYMP, ku ktorej mala prihlasovacie údaje a to na základe riadne

uzatvorenej zmluvy. Ani výpis zo systému KROSS-OLYMP neviduje výmaz celej mzdovej agendy, ale eviduje len opravy jednotlivých položiek. Pani C. po ukončení zmluvy odovzdala všetky mzdové papierové podklady p. M., L. N. a p. N., pričom im chcela odovzdať aj zálohy, aby sa vedeli dostať k uvedeným dokumentom aj v elektronickej podobe, čo však oni odmietli ako nepotrebné. Toto považoval za chybu kompetentných osôb, čo ale nemôže byť v jeho neprospech. Podľa neho sa nemohlo jednať o úplnú mzdovú agendu, ku ktorej sa im následne podľa tvrdenie p. M. podarilo dostať, keďže sa k nej dostali cez vzdialený prístup, ktorý dal p. A. I.. Jednalo sa totiž iba o úložisko - tzv. cloud, kde však p. C. ukladala mzdové poklady len ojedinele, nevyužívala ho pravidelne a preto tieto poklady ani nemôžu byť kompletne.

Ku svojej osobe uviedol, že svoju prácu vždy vykonával svedomito, poctivo a dal do nej všetko, v práci trávil veľa času a to aj na úkor svojho času voľného, keďže post prezidenta SZB si vyžaduje veľa obetovať, tráviť v práci toľko času koľko je potrebné. Preto aj z dôvodu že mal veľa nadčasov, ktoré nebolo možné z dôvodu jeho postavenia SZS vybrať, mu začali byť tieto nadčasy preplácané.

V konaní bol ako novo zvolený prezident Slovenského zväzu biatlonu vypočutý svedok-poškodený K. L. M., ktorý sa pridržiaval svojej výpovede z prípravného konania a uviedol, že po nástupe do funkcie dal vykonať kontrolu účtovnej evidencie a výplatných pásov bývalého štatutára A. B. C., kde bolo zistené, že pri ich vyhotovení došlo k úmyselnej úprave a manipulácii, čím došlo k navýšeniu mzdy pre obžalovaného na úkor Slovenského zväzu biatlonu. Podľa neho z jeho výplatných pásov ako aj s pracovnej zmluvy je zrejmé, že náhrada mzdy za dovolenku tak, ako mu bola vyplatená nikdy nemohol dosiahnuť. Tvrdil, že osoby konajúce v minulosti, mzdovú agendu komplet vymazali, ale novému vedeniu sa k tejto podarilo dostať. Zdôraznil, že úmyselnou manipuláciou so mzdovými údajmi došlo k poškodeniu majetku a to v sume ktorá bola bývalému štatutárovi vyplatená nad rozsah jeho zákonného nároku a preto si uplatnil náhradu škody vo výške 4.308,13 €.

Tiež uviedol, že jedinou osobou, ktorá mala prístup na bankové účty zväzu bol obžalovaný Mgr. Tomáš Fusko ako štatutár, pričom iná osoba dispozičné oprávnenie nemala a preto prevodný príkaz na úhradu predmetných platieb mohol dať iba on. Mzdy spracovávala len O. C. a to externe na základe zmluvy medzi ňou a zväzom, pričom zmluvu uzatváral jej manžel. Potvrdil, že táto po ukončení zmluvy s ňou im v písomnej podobe odovzdala dokumentáciu v januári 2020 a vzdialený prístup pre mzdovú agendu v elektronickej podobe získal od obžalovaného A. I. v novembri 2019. Preto práve na základe ich prístupu ku kompletnej mzdovej agende v elektronickej podobe, bolo možné zistiť, kto spracovával mzdy a teda aj menil hodnotu na výpočet náhrady mzdy.

Svedok A. L. N. potvrdil, že v novembri 2019 sa v Slovenskom zväze biatlonu menilo vedenie, kde došlo k odvolaniu prezidenta A. C., pričom on bol požiadaný viceprezidentom pre ekonomiku pánom I., aby stiahol dáta a začal spracovávať okrem iného aj mzdovú agendu a personalistiku cez systém KROSS-OLYMP. Poskytol mu postup na prihlásenie sa cez vzdialený prístup, z ktorého si stiahol databázy do svojho počítača a on viac do toho počítača po odhlásení nemal prístup. Účtovníctvo začala spracovávať od novembra 2019 ich spoločnosť Fortis Duo s.r.o. Podľa neho boli údaje mzdového účtovníctva, ktoré si stiahli, kompletne.

Svedok sa vyjadril aj k otázke prevzatia účtovných dokladov zväzu, pri ktorom ich firma nebola prítomná a mzdové účtovníctvo im odovzdala pani C. spolu aj s napísaným a podpísaným preberacím protokolom, na základe čoho tam uvedené aj prevzali. Nepamätal si, či im pani C. odovzdala aj zálohu programu, ale ich firma mala prístup iba k údajom ktoré si stiahli zo vzdialeného prístupu. Potvrdil, že keď sa následne urobila decembrová mzda a on predložil mzdové listy zamestnancov za rok 2019 na schválenie K. M. ako štatutárovi zväzu, vtedy len zo mzdového listu A. C. vyplývali nezrovnalosti, keďže jeho mzda v niektorých mesiacoch bola výrazne vyššia, ako mu patrilo. V systéme jeho priemer na dovolenku svietil na červeno a výrobca systému im uviedol, že to znamená, že niekto manipuloval s týmto parametrom.

Pred súdom vypočutá svedkyňa O. C., manželka obžalovaného potvrdila, že pre Slovenský zväz biatlonu robila len ona jediná mzdy počas celého roka 2019 v mzdovom programe KROSS-OLYMP, na základe podkladov, ktoré dostávala zo sekretariátu, kde robila pani P. a pani Q.. Keď skončila s poskytovaním služieb pre zväz, všetky podklady odovzdala osobne p. M., L. N. a p. N., ktorí zálohu programu nechceli. Výplatné pásky sa neodovzdávali, boli v archíve a predmetom protokolárneho odovzdania bola personalistika, pracovné zmluvy, výkazy do Sociálnej poisťovne, prístupové heslá a podobne. Poprela, že by ona pozmenila v programe KROSS-OLYMP výšku priemeru pre výpočet náhrad za sviatky a

dovolenky jej manžela A. C., ktorý bol v období mesiacov apríl až jún 2019 na PN. Tiež poukázala na to, že jej manžel veľa pracoval v rámci nadčasov, ktoré neboli priebežne platené, lebo bolo dohodnuté, že si zoberie voľno.

Na hlavnom pojednávaní sa za súhlasu strán čítala sa zápisnica o výsluchu svedka K. A. I. č.l. 172-178 z prípravného konania, kde tento uviedol, že dňa 09. 11. 2019 bol zvolený do funkcie viceprezidenta pre ekonomiku a marketing Slovenského zväzu biatlonu. Čo sa týka prístupu do systému KROSS-OLYMP, do tohto on prístup nemal a dňa 24.10.2019 mu pán A. B. C. poslal prístup do systému Omega. Keďže si nevedel poradiť s popisovaným prístupom, posunul to na externú účtovnú spoločnosť Fortis Duo, ktorá v tej dobe už mala so zväzom podpísanú zmluvu. Čo sa týka zmien parametra pre výpočet náhrad, má podozrenie, že túto zmenu mohla vykonať len osoba, ktorá mala prístup do systému KROSS-OLYMP, a konkrétne má podozrenie na bývalého štatutára Mgr. Fuska, ktorý sa mu javil ako dosť odborne zdatný na prácu so systémami a podľa jeho znalostí mal prístup do všetkých systémov len on cez svoje prístupové práva a heslá. Zo svojej pozície chcel nahliadnuť do dát, dokladov, zmlúv a materiálov, ale súčinnosť A. C. bola minimálna. Fyzicky od neho nič neprevzal, ale účtovné doklady dostal od pani A. a následne ich odovzdal externej účtovnej spoločnosti Fortis Duo, s ktorou mal zväz uzavretú zmluvu a ktorá v mzdových výkazoch za mesiac október 2019 zistila nezrovnalosti, keď spracovania mzdy za obdobie november 2019 od pani C. a ich spoločnosti, boli mzdové náklady vypočítané rozdielne. Aj z tohto dôvodu bola dňa 12.12.2019 poslaná pani C. výpoveď zo zmluvy o dielo.

Na položené otázky sa svedok nevedel vyjadriť, kto má momentálne prístup do mzdového systému. Ešte raz potvrdil, že rozdiely v mzdovom systéme zistila spoločnosť Fortis Duo a audítor spoločnosti AVA Audit spoločnosť s.r.o. to už len potvrdil. Tiež sa nevedel vyjadriť k rozdielu medzi výplatnou páskou, ktorú predložil ako poškodený a výplatnou páskou ktorú predložila pani C., ktorá od novembra 2019 nemala prístup do mzdového systému. Čo sa týkalo existencie dohody o vyplácaní nadčasov, on ju nenašiel v ním prebratých dokumentoch, nakoľko pán C. a ani pani C. mu neodovzdali riadne kompletnú agendu, ale on považuje mesiace za ktoré bola vyplácaná mzda A. C., za sporné.

V konaní pred súdom vypočutá svedkyňa K. J. A., pracujúca pre Slovenský zväz biatlonu od roku 2016 v postavení účtovníčky uviedla, že v rámci svojej pracovnej činnosti prebrala účtovníctvo po predchádzajúcej pracovníčke a taktiež spracovávala mzdy zamestnancov. Potvrdila, že už na konci roka 2018 mal pán C. odpracovaných množstvo nadčasových hodín a tieto sa čerpali prevažne náhradným voľnom. Keď v tomto období pani C. odovzdávala mzdovú agendu, upozornila ju, že tento má množstvo nevyčerpaných nadčasov a bude zrejme potrebné, aby si ich vyčerpal formou náhradného voľna, alebo aby mu boli preplatené. Podľa nej, konanie pána C. ako prezidenta zväzu, nikdy nesmerovala proti záujmom zväzu alebo že by bolo v rozpore so zákonom alebo v rozpore s ekonomickými záujmami zväzu, práve naopak, tento robil všetko preto, aby zväz ušetril na čom sa len dalo. Pán C. častokrát, podľa potreby býval v práci aj dlhšie a tým vznikali nároky na nadčasy. Keď pán C. skočil v nemocnici koncom apríla 2019, bolo zrejme, že nadčasy ktoré mu vznikli od januára do apríla 2019 zase nebude schopný čerpať. Preto ona s generálnou sekretárkou pani P. dali pokyn na ich preplácanie a to zmysle zákonníka práce, kde je možnosť nadčasy čerpať v lehote 4 mesiacov. Ako podklad pre ich vyplácanie slúžila evidencia dochádzky a aj výpis GPS z motorových vozidiel. Tiež potvrdila, že mala prístup do systému KROSS-OLYMP, vie ako pracoval a oni fungovali cez vzdialený prístup - cloud. Od nej nové vedenie nepožadovalo žiadne zálohy účtovníctva. Čo sa týkalo výplatných pásovk, tieto jej doniesla buď osobne pani C., alebo jej ich posielal mailom a následne sa tieto automaticky zakladali do archívu. Ona si žiadne nezrovnalosti vo výplatných páskach nevyšli, a to ani v zložkách mzdy alebo v priemere dovolenky, ktorá by bola v rozpore so zákonom. Tiež podľa nej bolo možné v systéme KROSS-OLYMP vyplácať nadčasy počas PN.

Svedkyňa E. P. uviedla, že v rozhodnom období v Slovenskom zväze biatlonu vykonávala pozíciu generálnej sekretárky a v čase neprítomnosti prezidenta SZB bola druhým štatutárom. Ako taká bola informovaná o nadčasoch a pracovných cestách, evidovala dochádzku, pričom odsúhlasovala aj nadčasy. Toto odsúhlasovala aj ekonómka zväzu pani A. a pani C., pričom v roku 2018-2019 na zväze mali kontrolóra, ktorý žiadne neoprávnené operácie nezistil. Čo sa týka doručovania výstupov od pani C., tieto doručovala osobne v papierovej forme a zapisovali do knihy došlej pošty. Na zväze existovala aj kniha jász a čo sa týka evidencie nadčasov, tieto sa evidovali v dochádzkovej knihe, pričom ona mala navyše v PC tabuľku nadčasov. Podľa nej, čo sa týka vyplatenia nadčasov v čase, keď bol pán C. na PN, na tieto mu vznikol nárok, keďže aj v čase PN tieto nadčasy vykonával. Ona mohla z titulu svojej funkcie

a na základe stanov podpisovať a schvaľovať nejaké dokumenty, dávať pokyny na vyplatenie nadčasov. Čo sa týka mzdy, tieto sa robili v elektronickej forme, pričom ona kontrolovala, či sú nadčasy zapísané aj vo výplatných páskach a tieto tam určite zahrnuté boli.

Čo sa týka sporného obdobia, za ktoré si obžalovaný uplatňoval nadčasy, prečo tieto neboli evidované v knihe dochádzok, k tomuto sa nevyjadřila. Prečo na výplatných páskach neboli zaznamenané nadčasy a tieto boli dopĺňané už počas trestného konania, na toto si už nepamätá, zrejme to mala v počítači. Nepamätala si ani to, prečo ako štatutár, ktorý dal súhlas na nadčasy, tieto dala preplatiť až s niekoľko mesačným oneskorením, ale myslí si, že to nebolo tak neskoro a určite to nebolo zámerne. Mohlo to byť vtedy, keď pán C. bol 2-3 mesiace na PN a následne boli dovolenky a preto mohol vzniknúť nejaký sklz. Tiež sa vyjadřila k tomu, prečo u obžalovaného C. došlo k preplácaniu nadčasov a nie poskytnutia náhradného voľna ako u iných pracovníkov, čo bolo z toho dôvodu, že pán C. mal toľko nadčasov, že by nebol ani v práci, keby ich všetky čerpal a preto zvažili, že by to bolo nefér, keby nedostal zaplatené za to, čo urobil. Pán C. sám o preplatenie nadčasov vyslovene nepožiadaval a preto ona, keď bola štatutár, dala pokyn k tomu, aby s ňou o tom rozhodovali ekonómka pani A. a personalistka, pani C.. Tiež podľa nej nedošlo k porušeniu stanov, keď o nadčasoch a odmenách rozhodovala ona ako generálny sekretár, bolo to aj z časových dôvodov. V závere svedkyňa uviedla, že keby obžalovaný nevykonával prácu v nadčasoch, ohrozilo by to chod celého zväzu, keďže nebola žiadna reálna osoba, ktorá by ho mohla nahradiť.

Na návrh obhajoby bol v konaní pred súdom vypočutý aj svedok R. I., ktorý na Slovenskom zväze biatlonu pracoval ako správca v Osrbli, a neverí, že by sa pán C. na úkor iného obohatil. Potvrdil že sa nadčasy zapisovali do knihy dochádzky, čo bol zošit, z ktorého sa to neskôr prepisovalo na A4, ktoré sa nosili na zväz. Aj on tiež mal množstvo nadčasov, a keďže bol potom na PN skoro rok, tieto mu zrejme boli potom preplatené. Bolo to v čase, keď bol štatutárom už pán M.. Pravidlá nadčasov boli také, že sa čerpal náhradné voľno, tieto sa nepreplácali, lebo neboli na to peniaze. Čo sa týka preplácania nadčasov pánovi C., bolo to z toho dôvodu, že bol aj on dlho PN.

Na hlavnom pojednávaní sa súd čítaním oboznámil so znaleckým posudkom znalkyne K. J. A. č. 20/2020 z č.l. 222-275, z ktorého záverov vyplýva, že medzi zamestnávateľom Slovenský zväz biatlonu, a zamestnancom A. B. C. bola písomne uzatvorená pracovná zmluva dňa 30.04.2018 na základe ktorej vznikol A. B. C. pracovný pomer od 01. 05. 2018 s dobou určitou do 30. 04. 2020 s dohodnutou výškou mzdy, v bode 6 pracovnej zmluvy, vo výške 908 Eur mesačne. S účinnosťou od 01. 06. 2019 bola na základe dohody o zmene pracovnej zmluvy zo dňa 10. 06. 2019 dohodnutá mzda vo výške 1.200 Eur. Pracovný pomer bol ukončený na základe Dohody o skončení pracovného pomeru. Formou tabuľky následne znalkyňa spracovala podrobný prehľad mzdy obžalovaného A. B. C. za obdobie 05/2018 až 12/2019 a to na základe výplatných pásk, mzdových listov za rok 2018 a 2019, pričom zistila, že mzda na výplatných páskach nekorešponduje so mzdou dohodnutou v pracovnej zmluve:

V mzde za mesiac november 2018 bola priznaná odmena vo výške 150 Eur, pričom však v pracovnej zmluve odmeny neboli dohodnuté a preto konštatovala, že uvedená odmena je v rozpore s platobnými podmienkami dohodnutými v zmluve.

V mzde za mesiac apríl 2019 bola vykázaná "ostatná náhrada mzdy" vo výške 140 Eur, pričom v uvedenom mesiaci odpracoval zamestnanec A. C. z 20 pracovných dní len 14 dní, nakoľko zvyšné dni bol PN. Zo mzdových podkladov nie je zrejme aké ostatné náhrady mzdy boli zamestnancovi priznané, neboli predložené žiadne doklady preukazujúce nárok na ostatné náhrady mzdy. Z uvedeného dôvodu, je možno konštatovať, že na položku ostatná náhrada mzdy zamestnanec nemal nárok a bola mu priznaná v rozpore s platobnými podmienkami dohodnutými v zmluve.

V mzde za mesiac máj 2019 bola vykázaná "ostatná náhrada mzdy" vo výške 700 Eur, pričom v uvedenom mesiaci bol zamestnanec A. C. PN. Zo mzdových podkladov nie je zrejme aké ostatné náhrady mzdy boli zamestnancovi priznané, neboli predložené žiadne doklady preukazujúce nárok na ostatné náhrady mzdy. Z uvedeného dôvodu, je možno konštatovať, že na položku ostatná náhrada mzdy zamestnanec nemal nárok a bola mu priznaná v rozpore s platobnými podmienkami dohodnutými v zmluve.

V mzde za mesiac jún 2019 bola vykázaná "ostatná náhrada mzdy" vo výške 1.080 Eur, pričom v uvedenom mesiaci odpracoval zamestnanec A. C. z 20 pracovných dní len 2 dni, nakoľko zvyšné dni

bol PN. Zo mzdových podkladov nie je zrejmé aké ostatné náhrady mzdy boli zamestnancovi priznané, neboli predložené žiadne doklady preukazujúce nárok na ostatné náhrady mzdy. Z uvedeného dôvodu, je možno konštatovať, že na položku ostatná náhrada mzdy zamestnanec nemal nárok a bola mu priznaná v rozpore s platobnými podmienkami dohodnutými v zmluve.

Preskúmaním mzdových položiek znalec zisťuje, že pre III. štvrtrok 2019 bola pre výpočet náhrad za sviatky a dovolenky zadaná priemerka vo výške 20,5240 Eur / hod. Tu znalkyňa považovala za potrebné uviesť, že každý softvér priemerku pre výpočet náhrady prepočítava automaticky a následne je používaný pri výpočte. V danom prípade však znaleckým dokazovaním bolo zistené, že táto priemerka pre výpočet náhrad nevyplývala automaticky z údajov predchádzajúceho štvrtroka, ale bola v mzdovom programe zadaná ručne.

Podľa znalkyne, zo vstupných dát mala byť sadzba pre výpočet náhrad na III. štvrtrok vo výške 5,7995 Eur/ hod. Takto vypočítaný priemer na dovolenku a sviatok mal byť použitý pri výpočte v mesiacoch 07/2019 až 09/2019, avšak zo mzdových dokladov znalec zisťuje použitie sadzby 20,5240 Eur/hod. V mesiaci júl 2019 mal zamestnanec A. B. C. vyplatenú mzdu za 1 deň sviatku (8 hodín) a teda náhrada mzdy by prepočtom priemerky za predchádzajúci štvrtrok bola $8 \times 5,7995 = 46,40$ Eur. Zamestnanec mal však priznanú náhradu vo výške $8 \times 20,5240 = 164,20$ Eur z čoho vyplýva, že vznikla škoda neoprávnene vyplatená za sviatok vo výške 117,80 Eur. ($164,20 - 46,40$). V tento istý mesiac zamestnanec čerpal aj dovolenku v počte 4 dni (32 hodín), kde taktiež vznikol rozdiel pri prepočte vyššie uvedenou priemerkou. Zamestnanec mal priznanú náhradu mzdy za dovolenku vo výške 656,77 Eur avšak prepočtom správnou priemerkou by náhrada za dovolenku predstavovala sumu 4 dni x 8 hodín x 5,7995 Eur = 185,59 Eur. Rozdiel je vo výške 471,18 Eur. ($656,77 - 185,59$)

V mesiaci august 2019 mal zamestnanec A. B. C. vyplatenú mzdu za 1 deň sviatku (8 hodín) a teda náhrada mzdy by prepočtom priemerky z predchádzajúceho štvrtroka bola $8 \times 5,7995 = 46,40$ Eur. Zamestnanec mal za sviatok priznanú náhradu mzdy vo výške 164,20 Eur z čoho vyplýva, že mu vznikla neoprávnene vyplatená náhrada mzdy za sviatok vo výške 117,80 Eur. V tento istý mesiac zamestnanec čerpal aj dovolenku v počte 12 dní (96 hodín), kde taktiež vznikol rozdiel pri prepočte vyššie uvedenou priemerkou. Zamestnanec mal priznanú náhradu mzdy za dovolenku vo výške 1970,30 Eur avšak správnou priemerkou by bola náhrada mzdy za dovolenku v sume 556,75 Eur. Rozdiel je vo výške 1.413,55 Eur. ($1970,30 - 556,75$).

V mesiaci September 2019 zamestnanec A. B. C. čerpal dovolenku v počte 1 deň, kde taktiež vznikol rozdiel pri prepočte vyššie uvedenou priemerkou. Zamestnanec mal priznanú náhradu mzdy za dovolenku vo výške 164,20 Eur, avšak prepočtom správnou priemerkou by náhrada mzdy za dovolenku predstavovala sumu $8 \times 5,7995$ Eur = 46,40 Eur. Rozdiel je vo výške 117,80 Eur.

Aj v konaní pred súdom bola osobne vypočutá znalkyňa K. J. A., ktorá v celom rozsahu zotrvala na záveroch svojho znaleckého posudku č. 20/2020.

K tomuto znaleckému posudku bol zo strany obhajoby predložený znalecký posudok znalca K. N. L. č. 2/2022 z č.l. 651-716, ktorý potvrdil na základe jemu predložených podkladov, že v zmysle dohodnutej pracovnej zmluvy výška mzdy A. B. C. v občianskom združení Slovenský zväz biatlonu počas jeho funkčného obdobia predstavovalo sumu 908 Euro brutto mesačne za obdobie od 01.05.2018 do 31.05.2019 a sumu 1.200 Euro brutto mesačne za obdobie od 01.06.2019 do 15.01.2020.

Uvedený znalec tiež z obratov účtu č. E. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, vedeného v Slovenskej sporiteľni a.s., majiteľ účtu: Slovenský zväz biatlonu, zo dňa 17.12.2020 potvrdil, že za obdobie od 15.01.2019 do 25.11.2019 bola čistá mzda za obdobie od decembra 2018 do októbra 2019 totožná so sumami, ktoré boli poukázané z účtu zamestnávateľa - Slovenský zväz biatlonu, na účet zamestnanca A. B. C..

Keďže znalec mal k dispozícii aj znalecký posudok č. 20/2020 vypracovaný znalkyňou K. J. A., vo svojom posudku sa zaoberal aj ním zistenými nezrovnalosťami a nesprávnosťami, pričom za najdôležitejšie považoval nesprávne použitie ustanovenia § 134 ods. 3 Zákonníka práce, ktoré definuje minimálny rozsah odpracovaného času pre použitie kalkulácie priemerného zárobku. Podľa neho a

podľa uvedeného ustanovenia, za obdobie III. štvrťrok 2019 mal byť použitý pravdepodobný zárobok, a nie priemerný zárobok.

Jednorazová odmena bola vyplatená do výšky 50% mzdy zamestnanca, čo je v súlade s platovými podmienkami dohodnutými v pracovnej zmluve (bod 7.).

Mzda za odpracované hodiny nadčas bola zamestnancovi A. B. C. vyplatená formou položky "ostatné náhrady mzdy", pretože hodiny práce nadčas nebolo možné technicky zúčtovať cez hodinové položky a mzdu za prácu nadčas počas trvania jeho práceneschopnosti v období od 22. 04. do 26. 06. 2019. Uvedený technický postup bol odporúčaný dodávateľom softvéru (firma Kros Žilina). Hodiny práce nadčas boli riadne preukázané pomocnými evidenciami, vrátane evidencie dochádzky a knihou jász.

V závere znalec konštatoval, že podľa dokumentov, ktoré boli predložené pre spracovanie jeho znaleckého posudku, znalkyňa K. J. A. nemala k dispozícii správne a kompletne podklady na spracovanie jej znaleckého posudku č. 20/2020 zo dňa 31.08.2020, chýbali jej predovšetkým podklady od spracovateľa mzdovej agentdy, ktorým bola dodávateľská firma Jana Fusková-ArtEco.

K predmetným záverom znalca K. N. L. L. a jeho znaleckého posudku č. 2/2020 zaujala stanovisko vo svojom písomnom vyjadrení znalkyňa K. J. A., v ktorom potvrdila, že vo svojom znaleckom posudku uviedla výšku mzdy p. A. B. C. počas jeho pracovného vzťahu, t.j. za obdobie od 01. 06. 2019 do 15. 01. 2020, len na základe mzdového listu predloženého Slovenským zväzom biatlonu.

Tiež uznala, že jej odpoveď na otázku č. 2 nebola správna a k otázke vykázanéj a vyplatenej odmeny v sume 150 Eur uviedla, že je pravdou, že v zmysle pracovnej zmluvy bod. č. 7 je uvedené, že zamestnávateľ má právo odmenu vyplatiť a to do výške 50 % jeho mzdy, nad rámec základného výmeru.

Zároveň uviedla, že mzdy pre spoločnosť Slovenský zväz biatlonu boli spracovávané dodávateľskou firmou Jana Fusková – ArtEco, ale ona pri vypracovaní znaleckého posudku vychádzala zo mzdových podkladov len od zamestnávateľa Slovenský zväz biatlonu a preto nie je kompetentná vyjadriť sa k tvrdeniu, že či mala resp. nemala predložené správne doklady na spracovanie znaleckého posudku. Keďže pri skúmaní mzdových nárokov zamestnanca pri vypracovaní znaleckého posudku vychádzala z podkladov od zamestnávateľa, ktoré považovala za záväzné, nemala povinnosť oslovovať dodávateľskú firmu, ktorá pre spoločnosť Slovenský zväz biatlonu spracovávala mzdy. Mala za to, že spoločnosť, ktorá mzdy spracúva, tieto aj riadne a včas odovzdávala zamestnávateľovi, ktorý následne z týchto podkladov mzdy vypláca, ako aj plní ostatné záväzky z nich plynúce. Keďže v danom konaní ide o vzťah medzi zamestnancom a zamestnávateľom, nebolo jej úlohou riešiť ani rozdiel medzi predloženými mzdovými podkladmi týchto strán.

Vzhľadom k tomu, že priznala svoje pochybenie v odpovedi na otázku č. 2, v závere svojho vyjadrenia ešte raz zrekapitulovala ňou vyššie opísaných zistení a konštatovala, že rozdiel v nároku na mzdu zamestnanca a priznanej mzdy zamestnancovi, predstavuje sumu 4.158,13 Eur.

Pred samotnou konfrontáciou znalcov ohľadom nimi zistených rozdielných záverov, uvedených v ich znaleckých posudkoch, bol zo strany obhajoby navrhnutý ďalší dôkaz a to vypracovanie dodatku č. 1 k znaleckému posudku č. 2/2022 znalca K. N. L. L., ktorý bol aj stranám následne predložený.

Zo záverov uvedeného dodatku č. 1 vyplynulo, že vypočítané poistné podľa predložených dokladov od externého spracovateľa mzdovej evidencie Jana Fusková - ArtEco a zároveň aj od SZS bolo správne, v súlade so Zákonom o sociálnom poistení a v súlade so Zákonom o zdravotnom poistení. Rozdiel, ktorý vznikol, je spôsobený len rozdielnou hrubou mzdou za mesiac november, teda išlo o rozdiel v podkladoch z dvoch zdrojov.

Pri výpočte nadčasových hodín znalec vychádzal z podkladov od externého spracovateľa mzdovej evidencie p. Jana Fusková-ArtEco, pričom v predloženej pracovnej zmluve v bode 8. je dohodnutá dĺžka pracovného času v rozsahu 40 hodín týždenne. Z uvedeného vyplýva, že práca vykonávaná nad rámec

rozvrhnutého pracovného času a za účelom zabezpečenia zodpovedného výkonu práce ako prezidenta SZS podľa bodu 2. pracovnej zmluvy, sa týmto môže považovať za vykonanú prácu nadčas.

Zdôraznil, že po podrobnom prepočte na základe doplnených podkladov sa zistili rozdiely vo výške nadčasových hodín v rámci mesiacov, avšak celkový počet nadčasových hodín za posudzované obdobie t.j. od októbra 2018 do novembra 2019 je v konečnom dôsledku vyšší ako počet hodín, ktorý bol uvedený v znaleckom posudku č. 2/2022 vo výške 1.032,50 h, ale v ich dodatku č. 1 je už vo výške 1.043,00 h, čo je rozdiel - zvýšenie nadčasov o 10,5 h.

Ani pred súdom vykonaná konfrontácia medzi znalcami K. J. A. a K. N. L. L., neprinesla žiadne nové zistenia, keďže obaja zotrvali na svojich znaleckých posudkoch a ich doplnkoch.

Na hlavnom pojednávaní sa súd čítaním ďalej oboznámil s obsahom listinných dôkazov, medzi ktoré patrili: trestné oznámenie č.l. 1-4, pracovná zmluva č.l. 5-6, dohoda o skončení pracovného pomeru č.l. 7, stanovky SZB č.l. 19-35, organizačný poriadok č.l. 39-46, výplatné pásky a výpis z účtu č.l. 8-15, 445-449, zmluva o dielo č.l. 16-18, zmluva o elektronických komunikáciách č.l. 326-328, výpis z účtu č.l. 342-343, výsledky finančného vyšetrovania, lustrácie súdu č.l. 498-500, trestný rozkaz Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 4T/53/2021 č.l. 501-502, odpor proti nemu č.l. 506-508, aktuálny odpis registra trestov č.l. 920 a obhajkyňou predložená krátkou cestou komunikáciu medzi vyšetrovateľom N. A. a firmou Olymp, mzdy a personalistika č.l. 313, 921, voči ktorým dôkazom po ich prečítaní jednotlivo, neboli stranami vznesené žiadne námietky a ani pripomienky.

Na základe zásad stanovených najmä v § 2 ods. 10, ods. 12 Tr. por., súd po vykonanom dokazovaní a vyhodnotení jednotlivo každý dôkaz zvlášť, ako i v ich súhrne, mal za to, že u obžalovaného A. B. C. nedošlo k naplneniu skutkovej podstaty trestného činu porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák., nakoľko nad všetky pochybnosti nebolo preukázané, že obžalovaný ako páchatel', konal už od začiatku s úmyslom porušiť ustanovenú a zo zmluvy vyplývajúcu povinnosť spravovať cudzí majetok a na cudzom majetku spôsobil väčšiu škodu.

Trestného činu porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1 Tr. zák. sa dopustí ten, kto inému spôsobí malú škodu tým, že poruší všeobecne záväzným právnym predpisom ustanovenú povinnosť alebo povinnosť uloženú právoplatným rozhodnutím súdu alebo vyplývajúcu zo zmluvy opatrovať alebo spravovať cudzí majetok.

Podľa § 237 ods. 2 písm. a) Tr. zák., odňatím slobody na jeden až päť rokov sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 a spôsobí ním väčšiu škodu.

V zmysle § 124 ods. 1 Tr. zák. škodou sa na účely tohto zákona rozumie ujma na majetku alebo reálny úbytok na majetku alebo na právach poškodeného alebo jeho iná ujma, ktorá je v príčinnej súvislosti s trestným činom bez ohľadu na to, či ide o škodu na veci alebo na právach. Škodou sa rozumie aj získanie prospechu v príčinnej súvislosti s trestným činom.

Trestný čin podľa tohto ustanovenia je prečinom, nakoľko väčšou škodou podľa § 125 Tr. zák. sa rozumie suma dosahujúca najmenej desaťnásobok škody malej, ktorá predstavuje škodu prevyšujúcu sumu 266 eur, teda vo výške 2.660 eur.

Objektom pri tomto trestnom čine je cudzí majetok. Pod cudzím majetkom sa na účely trestného práva rozumie vec, ktorú páchatel' nemá vo vlastníctve, no nakladá s ňou spôsobom tomu príznačným, čiže tak, ako keby bol jej vlastníkom.

Subjektom je v tomto prípade práve ten, kto spôsobí škodu tak, že poruší povinnosti ustanovené zákonom, rozhodnutím alebo zmluvnú povinnosť, tak ako uvádza § 237 ods.1 Tr. zák..

Pri objektívnej stránke sa posudzuje, či ide o konanie v rozpore s platným právom, či týmto konaním vznikla poškodenému nejaká škoda a či existuje súvis medzi protiprávnym konaním a vzniknutou škodou. Je potrebné povedať, že osoba ktorá má povinnosť opatrovať alebo spravovať cudzí majetok je povinná jednak spravovať záležitosti týkajúce sa majetku, starať sa oň a tiež s ním nakladať v zmysle

ustanovených povinností. V prípade, ak svoju povinnosť páchatel' poruší, nastane konanie v rozpore s platným právom, t.j. § 237 Tr. zák.

Pre zistenie, či bola naplnená skutková podstata trestného činu je napokon potrebné sa vysporiadať s otázkou subjektívnej stránky, ktorá predstavuje vnútorný vzťah páchatela k vlastnému protiprávnemu konaniu. Rozlišuje sa konanie úmyselné a nedbanlivostné. Na to, aby sa naplnila skutková podstata trestného činu podľa § 237 Tr. zák., je potrebný úmysel.

Preto bolo úlohou súdu vyhodnotiť, či všetky úkony, ktoré mali byť podľa obžaloby vykonané obžalovaným A. C. ku spáchaniu v obžalobe uvedenému skutku, tento robil v úmysle spáchať trestný čin, pričom tento úmysel už musel byť prítomný v čase, keď sa tieto úkony realizovali a musel by byť aj preukázaný.

V prejednávanej veci sa pre naplnenie skutkovej podstaty Trestného činu porušovania povinností pri správe cudzieho majetku vyžaduje záver o úmysle obžalovaného, zahrňujúcim porušenie konkrétnej povinnosti opatrovať alebo spravovať cudzí majetok a tiež spôsobenie škody. Úmyselná forma zavinenia pri danom trestnom čine, znaky ktorého mal obžalovaný svojim konaním naplniť, tak predpokladá vôľu páchatela porušiť svoju konkrétnu povinnosť opatrovať alebo spravovať cudzí majetok a zároveň jeho vedomosť o tom, že takúto svoju povinnosť svojim konaním porušuje, čo však v tomto prípade nebolo naplnené. Uvedená podstatná okolnosť, charakterizujúca subjektívnu stránku žalovaného trestného činu, však v popise skutkov absentuje. Ako už bolo judikované (R 40/2010, R 3/2011, NS SR 2Tdo 26/2018), motív páchatela a subjektívna stránka trestného činu sú znaky, ktoré sa síce týkajú psychiky páchatela, ale prejavujú sa aj navonok v spáchanom skutku a dokazujú sa rovnako ako objektívne znaky trestného činu.

Podľa prokurátora, bývalý štatutár A. B. C. nemusel svoju povinnosť porušiť len aktívnym konaním ale aj nekonaním (opomenutím), avšak ako bolo podľa prokurátora v priebehu vyšetrovania zistené, v danom prípade išlo úmyselné konanie resp. nekonanie. Samotné naplnenie objektívnej stránky a teda potrebu existencie kauzálneho nexusu podľa obžaloby vyplýva z toho, že bývalý štatutár porušil svoju povinnosť vyplývajúcu mu z pracovnej zmluvy čl. 13 - opatrovať a spravovať cudzí majetok v zmysle § 81 písm. e) a § 178 Zákonníka práce, ako aj povinnosť vyplývajúca zo Stanov Slovenského zväzu biatlonu. Práve jeho protiprávnym konaním vznikla škoda na cudzom majetku vo väčšom rozsahu, vyčíslená znaleckým posudkom, po jej úprave znalkyňou K. J. A., v sume 4.158,13 Eur, v zmysle ktorej úpravy aj prokurátor vo svojej záverečnej reči, túto výšku zmenil a k tejto sume navrhol v prípade uznania viny, obžalovaného zaviazat' k jej náhrade.

Tiež podľa prokurátora, bývalý štatutár jednoznačne s prihliadnutím na zachovanie iba minimálnej miery odbornej starostlivosti a kontroly, mal a mohol vedieť, že uvedené mzdové náhrady nemohol nikdy dosiahnuť, napriek tomu z účtu Slovenského zväzu biatlonu, ku ktorému mal len on ako štatutár dispozičné právo, dal tieto náhrady na svoj osobný účet preplatiť a takto rozpore s oprávnenými záujmami zamestnávateľa, čím spôsobil týmto svojim konaním Slovenskému zväzu biatlonu, škodu. K neoprávnenému obohateniu teda dochádzalo úmyselným konaním, spočívajúcim v zasahovaní do výpočtu mzdy a to v mzdovom software KROSS-OLYMP.

S poukazom na skutkovú vetu obžaloby, obžalovaný A. B. C. porušil povinnosť vyplývajúcu mu z pracovnej zmluvy čl. 131 opatrovať a spravovať cudzí majetok, v zmysle Stanov Slovenského zväzu biatlonu, ako i v zmysle § 81 písm. e) a § 178 Zákonníka práce, podľa ktorých ustanovení Zákonníka práce bol obžalovaný ako je zamestnanec povinný v zmysle §-u 81 odstavec: e) hospodáriť riadne s prostriedkami, ktoré mu zveril zamestnávateľ, a chrániť jeho majetok pred poškodením, stratou, zničením a zneužitím a nekonať v rozpore s oprávnenými záujmami zamestnávateľa, a v zmysle §-u 178 ako zamestnanec povinný si počínať tak, aby nedochádzalo k ohrozeniu života, zdravia a poškodeniu majetku alebo k jeho zničeniu, ani k bezdôvodnému obohateniu.

S týmito závermi prokurátora sa ale súd nemohol stotožniť a to práve vzhľadom na vykonané dokazovanie pred súdom a z neho zistené závery.

Za jednoznačné a nikým nespochybniteľné súd považoval skutočnosti a to, že medzi zamestnávateľom Slovenský zväz biatlonu a zamestnancom Mgr. Tomášom Fuskom bola písomne uzatvorená pracovná zmluva dňa 30. 04. 2018, na základe ktorej vznikol A. B. C. pracovný pomer od 01. 05. 2018 s dobou určitou do 30. 04. 2020 s dohodnutou výškou mzdy, v bode 6 pracovnej zmluvy, vo výške 908 Eur mesačne. S účinnosťou od 01. 06. 2019 bola na základe dohody o zmene pracovnej zmluvy zo dňa 10. 06. 2019 dohodnutá mzda vo výške 1.200 Eur. Pracovný pomer bol ukončený na základe Dohody o skončení pracovného pomeru zo dňa 14. 01. 2020. Počas trvania pracovného pomeru obžalovaného a zároveň v rozhodnom období, bol tento práceneschopný od 22. 04. do 26. 06. 2019.

Už tvrdenie obžaloby v prvých vetách skutkovej vety o tom, že obžalovanému A. B. C. bolo kladené za vinu, že v pozícii prezidenta Slovenského zväzu Biatlonu, počas jeho funkčného obdobia od 25.10.2015 - 9.11.2019, majúci vedomosť o svojich právach a povinnostiach, pravdepodobne za pomoci svojej manželky - účtovníčky vystupujúcej ako živnostník Jana Fusková - ArtEco, IČO: 52 157 997 so sídlom Karpatská 6, Banská Bystrica, došlo k úprave a manipulácii jeho evidencie mzdy, kde v systéme mzdového programu KROSS-OLYMP manuálne pozmenili parameter pre výpočet jednotlivých náhrad, súd považoval za tvrdenie - argument, ktorý jednoznačne nevyplýval z vykonaného dokazovania.

Ešte v čase prebiehajúceho prípravného konania a takmer rok pred podaním samotnej obžaloby prokurátorom na súd, prebehla e-mailová komunikácia (č.l. 313) medzi odosielateľom olymp@kros.sk a vyšetrovateľom PZ S. A. N. A. zo dňa 02. 12. 2020, z ktorej vyplýva, že „Kto manuálne zmenil hodnotu náhradu mzdy pri PN-nke priamo vo výpočte mzdy nie je možné z programu zistiť.“

Zároveň dáva súd do pozornosti aj prílohu č. 07 znaleckého posudku č. 20/2020 vypracovaného K. J. A. a to konkrétne mzdový list od SZB za obdobie 5/2018 – 12/2018 (č.l. 256) a mzdový list za rok 2019 (č.l. 257), kde v ich spodnej časti je ako osoba, ktorá mzdový list vypracovala, uvedená osoba A. L. N. a nie manželka obžalovaného Jana Fusková - ArtEco.

Podľa súdu aj táto skutočnosť nepreukazuje tvrdenie obžaloby o tom, že by malo byť preukázané, že zo strany obžalovaného alebo jeho manželky O. C., mali byť pozmenené nejaké parametre pre výpočet náhrad za sviatky a dovolenky, nakoľko to z predložených dôkazov poškodeným, nevyplýva. Jednoznačne poškodený v prípravnom konaní, ani pri podaní svojho trestného oznámenia OČTK, nepredložil také výplatné pásky a mzdové listy, z ktorých by bolo zrejmé, že tieto vypracovala Jana Fusková-ArtEco a z ktorých by vyplývali poškodeným a aj obžalobou uvádzané pozmenené údaje.

To, že poškodený Slovenský zväz biatlonu, ani pred ukončením prípravného konania a teda pred samotným preštudovaním vyšetrovacieho spisu, nebol jednoznačne uzrozumený, kto mu spôsobil škodu, sám deklaroval tým že svojím písomným podaním zo dňa 28. 07. 2021 zaslal Jane Fuskovej - ArtEco výzvu na úhradu spôsobenej škody (č.l. 477), ktorá jej bola doručená dňa 19. 08. 2021. V tejto výzve poškodený žiadal, aby O. C., v lehote 7 dní odo dňa prevzatia výzvy, uhradila v prospech bankového účtu SZB sumu vo výške 4158,13 Euro, čo malo predstavovať škodu, ktorú podľa SZB mala p. C. spôsobiť, pričom výšku škody opierali práve o znalecký posudok č. 20/2020 vypracovaný K. J. A.. Jednalo sa teda o ten istý znalecký posudok, na základe ktorého bolo vedené celé trestné konanie voči obžalovanému A. B. C..

K tejto výzve už v tej dobe zaujala stanovisko aj obhajoba, ktorá mala za to, že keď sám poškodený vyzval na náhradu škody vo výške vyčíslenej znaleckým posudkom inú osobu, ako osobu, voči ktorej bolo vznesené obvinenie a teda sám oznamovateľ vyvrátil touto výzvou všetky tvrdenia, ktoré prezentoval v trestnom konaní, navrhli, aby prokurátor v zmysle § 215 ods. 1 písm. b) Tr. por., zastavil trestné stíhanie. K tomuto návrhu však nezaujal žiadne stanovisko vyšetrovateľ PZ, ako ani prokurátor a to napriek tomu, že predmetný návrh na zastavenie trestného konania bol obhajobou prezentovaný opakovane aj v rámci záverečného preštudovania spisu dňa 28. 10. 2021 (č.l. 488).

V podstate celá obžaloba bola postavená na znaleckom posudku č. 20/2020, vypracovanom K. J. A., ktorý posudok, ako potvrdila sama znalkyňa, vychádzal práve z dokladov predložených zo strany poškodeného, pričom medzi hlavné doklady patrili mzdový list od SZB za obdobie 5/2018 – 12/2018 a mzdový list za rok 2019, pričom práve ich hodnovernosť bola podľa súdu, jednoznačne spochybnená.

Obhajoba, ktorá od počiatku spochybňovala závery znaleckého posudku K. J. A., zároveň poukazovala aj na zásadné rozpory vo výpovediach poškodeného - novo zvoleného prezidenta Slovenského zväzu biatlonu K. L. M., ktorý v ním podanom trestnom oznámení uviedol, že osoby konajúce v minulosti za občianske združenie, mzdovú agendu komplet vymazali a súčasnému vedeniu sa k tejto databáze podarilo dostať, čo uviedol aj pri svojom výsluchu v prípravnom konaní, ale pri svojej výpovedi v konaní pred súdom, takto podstatnú informáciu neuviedol.

Ak teda mzdová agenda Slovenského zväzu biatlonu bola vymazaná v systéme mzdového programu KROSS-OLYMP, nebolo nad všetky pochybnosti v konaní preukázané, kým.

Na jednej strane svedkyňa O. C., manželka obžalovaného potvrdila, že pre Slovenský zväz biatlonu robila len ona jediná mzdy počas celého roka 2019 v mzdovom programe KROSS-OLYMP, na základe podkladov, ktoré dostávala zo sekretariátu, kde robila pani P. a pani Q. a keď skončila s poskytovaním služieb pre zväz, všetky podklady odovzdala osobne p. M., L. N. a p. N., ktorí zálohu programu nechceli.

Na strane druhej, v konaní pred súdom potvrdila svedkyňa K. J. A., že aj ona mala prístup do systému KROSS-OLYMP, vie ako pracoval a ani od nej nové vedenie nepožadovalo žiadne zálohy účtovníctva.

Z výpovede svedka K. L. M. o tom, že sa súčasnému vedeniu opätovne podarilo dostať do programu KROSS-OLYMP cez vzdialený prístup pre mzdovú agendu v elektronickej podobe, ktorý získal od obžalovaného A. C. A. I. v novembri 2019, ktorý následne poveril A. L. N., aby stiahol dáta, na čo mu poskytol postup na prihlásenie sa cez vzdialený prístup, je podľa súdu zrejmé, že vstupné podklady do mzdovej databázy nemali súčasný štatutár od osoby, ktorá mzdovú agendu spracovávala, ale mali údaje od p. A. I. a aj napriek tomu, túto nekompletnú databázu vyhlasovali za tú, ktorá vychádza z reálneho stavu, čo však nebolo nad všetky pochybnosti preukázané.

Navyše A. L. N., v konaní pred súdom vystupujúci v procesnom postavení svedka potvrdil, že získanú databázu neporovnávali s archívom Slovenského zväzu biatlonu. Ak teda jeho externá účtovná spoločnosť Fortis Duo s.r.o. neporovnávala údaje z fyzických dokladov týkajúcich sa mzdovej agendy s údajmi, ktoré mali byť uvedené v stiahnutej databáze a to bez ich adekvátneho vyhodnotenia, nemohla si táto účtovná spoločnosť spraviť správny a relevantný záver z nepotvrdených a neporovnaných údajov, ktoré mali byť podkladom pre trestné stíhanie obžalovaného A. B. C..

Aj z vyššie uvedených skutočností podľa súdu jednoznačne vyplýva, že v konaní nebolo hodnoverne preukázané, že výplatné pásky za obdobie 5/2018 – 12/2018 a mzdový list za rok 2019, predložené poškodeným, vychádzajú zo skutočného stavu, nakoľko aj svedkyňa K. O. C. v konaní pred súdom uviedla, že nie všetky údaje sa ukladali na vzdialený prístup – cloud.

Čo sa týkalo práce nadčas, ktorá bola vykonávaná obžalovaným A. B. C., toto bolo podľa súdu v konaní preukázané dostatočným spôsobom a to nielen listinnými dôkazmi, ale aj výpoveďami obžalovaného, ako i viacerých svedkov (E. P., K. J. A., R. I.), teda že obžalovaný pracoval nad rámec svojho pracovného času a teda vykonal prácu pre svojho zamestnávateľa, na základe čoho mu vznikli v konaní preukázané hodiny práce nadčas.

Podľa obhajoby nie je možné v zmysle Zákonníka práce, ani iného právneho predpisu či interného dokumentu SZB vyvodiť záver o tom, že p. C. nemal nárok na mzdu, či mzdové zvýhodnenia za vykonanú prácu, čím nemohlo dôjsť k porušeniu povinností či už z pracovnej zmluvy, zo Zákonníka práce, či stanov Slovenského zväzu biatlonu.

Následné tvrdenie obžaloby, uvedené v posledných vetách skutkovej vety o tom, že obžalovaný A. B. C. s prihliadnutím na zachovanie iba minimálnej miery odbornej starostlivosti a kontroly mal a mohol vedieť, že uvedené mzdové náhrady nemohol nikdy dosiahnuť, no napriek tomu z účtu Slovenského zväzu biatlonu, ku ktorému mal len on ako štatutár dispozičné právo dal tieto náhrady na svoj osobný účet E. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX preplatiť, podľa súdu nebolo tiež jednoznačne preukázané.

Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že obžalovaný nebol jediný, kto ako štatutár mohol dať príkaz na preplatenie mzdových náhrad.

Pochybností do týchto tvrdení obžaloby vniesla svedecká výpoveď E. P., generálnej sekretárky a v čase neprítomnosti prezidenta SZB, druhej štatutárky, ktorá potvrdila, že bola informovaná o nadčasoch a pracovných cestách, evidovala dochádzku, odsúhlasovala aj nadčasy, ktoré boli evidované v dochádzkovej knihe, v knihe jász a taktiež sama evidovala nadčasy v tabuľke vo svojom počítači. Z titulu svojej funkcie a na základe stanov mohla podpisovať a schvaľovať nejaké dokumenty, dávať pokyny na vyplatenie nadčasov. Jednoznačne potvrdila, že aj keď pán C. sám o preplatenie nadčasov vyslovene nepožiadala, ona keď bola štatutár, dala pokyn k tomu, aby s ňou o preplatení nadčasov rozhodovali ekonómka pani A. a personalistka pani C..

Uvedené potvrdila aj svedkyňa K. J. A., keď uviedla, že keď pán C. skočil v nemocnici koncom apríla 2019, bolo zrejmé, že nadčasy ktoré mu vznikli od januára do apríla 2019 zase nebude schopný čerpať, preto ona s generálnou sekretárkou pani P., dali pokyn na ich preplácanie a to zmysle zákonníka práce.

Z uvedeného teda vyplýva, že rozhodnutie o vyplatení práce za nadčas obžalovanému B. C. pochádzalo od svedkýň E. P. – štatutárny orgán v tom čase a K. J. A. - účtovníčky a teda jednoznačne nie od obžalovaného, ako to tvrdila obžaloba.

Zo všetkých hore uvedených dôvodov, nakoľko po vyčerpaní súdu dostupných dôkazných prostriedkov a na základe ich vykonania na hlavnom pojednávaní, súd nemohol urobiť jednoznačný záver, že sa vôbec stal skutok, ktorý je uvedený v obžalobe, musel obžalovaného, ktorý bol dôvodne podozrivý, že sa dopustil zažalovaného trestného činu, podľa § 285 písm. a) Tr. por. oslobodiť spod obžaloby. Jednoznačne mal súd za to, že výsledky dokazovania vykonaného pred súdom nevyznievajú jednoznačne, a nie je tu úplne ucelená reťaz tak priamych, ako aj nepriamych dôkazov, z ktorých by sa mohol vyvodiť bezpečný záver, že sa stal skutok, ktorý je predmetom trestného stíhania.

K uplatneniu škody riadne a včas, spolu so špecifikáciou jej výšky došlo zo strany poškodeného Slovenského zväzu biatlonu, so sídlom Partizánska cesta č. 71, Banská Bystrica, IČO: 35656743, o ktorej súd rozhodol v intenciách § 288 ods. 3 Tr. por., podľa ktorého ustanovenia v prípade oslobodenia obžalovaného spod obžaloby, má súd povinnosť vždy poškodené strany s ich nárokom na náhradu škody, odkázať na civilný proces.

Zo všetkých uvedených dôvodov súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, v lehote 15 dní od jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici. Odvolanie má odkladný účinok (§306/2).

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech.
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.